

Данас над Србијом лебди страх. То није страх од уздизања, то је страх од падања! У Србији је све мање наде. У Србији је најгласније ћутање и тишина. У Србији је све мање насмејаних. У Србији има гладних!

Повремено у Србији неко и умре од глади. Глад није болест човека, глад је болест државе. Понеко због беде и безнађа дигне руку на себе! И беда је болест државе. Тако бедни, јадни, понижени и увређени скрате своје муке, али скрате и муке друштва око себе, скрате муке своје Србије. Нико од њих није отишао у добровољну смрт са мржњом према Србији. Нико! У Србији има и све мање људи. У Србији има све мање људи који раде.

У Србији свака улица има кладионицу. Када се изгуби свака нада, остаје коцкање, у коме је последњи улог сопствени живот. До те своје последње уплате коцкари пуне буџет Србије! Зато су Србији важне кладионице. Зато не треба журити са подизањем животног стандарда, јер буџет Србије је данас важнији од саме Србије. Држава Србија воли да је што мање деце јер она само празне буџет. Те њихово лечење, вакцинације, те вртићи, те школовање, те студирање, и на крају се само спакују и оду у бели свет. Чисто бацање пара! Коцкари за разлику од деце само пуне буџет. Живели коцкари, живело безнађе! Доле деца! Зато и треба сва дечја опрема да буде опорезована. То је једино што та дечурлија уопште дају Србији.

Ја сам ваша садашњост, прошлост и будућност - Вучић на оба краја тунела

Пише: Миланко Шеклер
недеља, 13 март 2016 11:55

Ја сам ваша садашњост, прошлост и будућност - Вучић на оба краја тунела

Пише: Миланко Шеклер

недеља, 13 март 2016 11:55

Ја сам ваша садашњост, прошлост и будућност - Вучић на оба краја тунела

Пише: Миланко Шеклер
недеља, 13 март 2016 11:55

